

Az ajándékozás

Hol volt, hol nem volt, valahol messze, messze egy távoli városkában, annak is egy kis iskolájában, a 4.b osztályban már javában készültek a karácsonyi ünnepségre.

Naphosszat díszítették, dekorálták a termet, hogy a nagy napra minden tökéletes legyen.

Az ünnepvárás örömebe azonban némi kis szomorúság vegyült, mert már évek óta nem esett a hó. Hiába nézték minden nap a tvben az időjárásjelentést, sajnos nem jeleztek havazást az elkövetkező napokra. Szomorúságukon némileg enyhített, hogy az osztályfőnök egy nap bejelentette, hogy karácsony alkalmából ajándékozás lesz az osztályban. Apró papírlapokra írták rá a gyermekek nevét, majd egy sapkába tették és jól megkeverték. Egyenként húztak, s akinek a neve a papíron szerepelt annak kellett ajándékot venni. Azt, hogy kit húztak mindannyian titokban tartották. Szünetben óvatosan kérdezték egymást ki milyen ajándéknak örülne.

Haza térve a szüleik segítségével napokig azon gondolkodtak, hogy mi lenne a legmegfelelőbb meglepetés a kihúzott gyereknek. Ahogy teltek a napok szépen lassan mindenki bevásárolt. Eljött az iskolai karácsonyi ünnepség napja, alig bírták kivárni a 4. órát. Ebéd előtt előkerültek a szépen becsomagolt ajándékok és kezdetét vette az ünnepség. A sort az osztályfőnök kezdte, pár kedves szó kíséretében bemutatta az általa húzott gyermeket majd átadta a csomagot. Sorra csillantak fel a mosolygó gyermekszemek, ahogy az ajándékok kibontásra kerültek. Mindenki nagyon örült, vígan csacsogva mutogatták egymásnak a meglepetéseket.

Csak egy lány, Vanda ült csendesesen a padjában, szemei könnyel teltek meg. Ő nem kapott ajándékot, mivel András, aki mint utóbb kiderült őt húzta, sajnos beteg lett és aznap nem jött iskolába. A kislány végül már nem bírta magában tartani szomorúságát és hatalmas zokogásban tört ki. Osztálytársai meglepődve gyűltek köré és szomorúan nézték üres asztalát. Ezután fejüket összedugva azon tanakodtak hogyan vidíthatnák fel Vandát. Mivel édességet mindenki kapott úgy határoztak, hogy mindenki ad 1-1 kis apróságot a csomagjából. Miután összegyűjtötték a finomságokat, együtt Vanda elé álltak és közösen kívántak Boldog Karácsonyt, átadva neki az ajándékot. A kislány felemelte fejét, letörölte könnyes szemét és meghatódva látta, hogy osztálytársai micsoda fantasztikus meglepetést állítottak össze neki. Határtalanul boldog volt, mert ő kapta a világ legjobb ajándékát, ami nem az édesség volt, hanem osztálytársai önzetlen szeretete, ami minden ajándéknál a legdrágább a világon. Ezt követően boldogan játszott társaival, az édességet pedig megosztotta velük, hiszen adni mindig jobb, mint kapni.

A nagy ünneplésben gyorsan eltelt az idő s elérkezett a szünet. Egymás után húztak kabátot, sálát, sapkát mire az egyik lány, Flóra felkiáltott: „Nézzétek csak, esik a hó!” Mindannyian az ablakhoz gyűltek s boldogan látták, hogy nagy pelyhekben hull a hó. Egymást fellökve szaladtak ki az udvarra. Hócsatáztak, hóembert építettek, a lányok a hóba fekvé hóangyallá váltak. Mikor kijátszották magukat, elfáradva, kissé elázva, de hatalmas nagy mosollyal az arcukon mentek be az osztályterembe, s mindannyian egyetértettek abban, hogy ez volt életük legjobb és legboldogabb iskolai karácsonya.